

Súd: Správny súd v Košiciach
Spisová značka: KE-6S/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7019200120
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Vysaníková
ECLI: ECLI:SK:SpSKE:2024:7019200120.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Vysaníkovej, členov senátu JUDr. Zuzany Berežnej a JUDr. Jozefa Sába, PhD. v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, D. A., právne zastúpeného: JUDr. Iveta Fejleková, advokátka so sídlom v Michalovciach, Námestie osloboditeľov 25, proti žalovanému: Prezídium Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Sobrance, Štefánikova 10, Sobrance, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: PPZ-HCP-SO1-2018/057945-002 zo dňa 21.12.2018 takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e rozhodnutie Prezídia Policajného zboru, Úrad hraničnej a cudzineckej polície, Riaditeľstvo hraničnej a cudzineckej polície Sobrance č.p.: PPZ-HCP-SO1-2018/057945-002 zo dňa 21.12.2018.

II. Z r u š u j e disciplinárny rozkaz veliteľa Mobilnej zásahovej jednotky Policajného zboru, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance č. 1 zo dňa 15.11.2018 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

III. P r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I.

1. Správnu žalobou doručenu na Krajskom súde v Košiciach (ďalej aj „pôvodný správny súd“) v elektronickej podobe dňa 20.02.2019 (ďalej aj „správna žaloba“), sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p.: PPZ-HCP-SO1-2018/057945-002 zo dňa 21.12.2018 (ďalej aj „napádané rozhodnutie“ alebo „preskúmané rozhodnutie“), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil Disciplinárny rozkaz veliteľa Mobilnej zásahovej jednotky Policajného zboru, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance (ďalej aj „správny orgán prvého stupňa“) č. 1 zo dňa 15.11.2018, ktorým bolo podľa § 53 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 73/1998 Z.z.“) uložené žalobcovi disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., ktorého sa žalobca mal dopustiť tým, že „v rozpore s ústnym príkazom veliteľa mobilnej zásahovej jednotky Policajného zboru Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru (ďalej len „MZJ PZ“) ppl. JUDr. Štefana GRUŠOBVSKÉHO (ďalej len „nadriadený“) mal vkladať všetky údaje do informačného systému Centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov (ďalej len „IS CESDaP“) osobne, údaje o priestupkoch a priestupkoch prejednaných v blokovanom konaní policajtmi MZJ PZ dňa 23.12.2016 prikázal vložiť dňa 27.12.2016 inému, napriek tomu, že dňa 24.12.2016 bol na pracovisku a vykonával služobnú činnosť.“

2. V správnej žalobe žalobca navrhol napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj Disciplinárny rozkaz veliteľa Mobilnej zásahovej jednotky Policajného zboru, Riaditeľstva hraničnej a cudzineckej polície Sobrance č. 1 zo dňa 15.11.2018 zrušiť a vec mu vráca na ďalšie konanie. Žiadal tiež priznať právo na úplnú náhradu trov konania

II.

Zhrnutie napadnutého rozhodnutia

3. Voči žalobcovi bol vydaný disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018, ktorým bolo uložené žalobcovi disciplinárne opatrenie písomné pokarhanie za disciplinárne previnenie podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. (ďalej aj „disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 15.11.2018“)

4. Žalobca podal voči rozhodnutiu správneho orgánu prvého stupňa odvolanie zo dňa 22.11.2018 (ďalej aj „odvolanie zo dňa 22.11.2018“).

5. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný napádaným rozhodnutím tak, že zamietol odvolanie zo dňa 22.11.2018 a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa.

6. Preskúmané rozhodnutie obsahuje prehľad priebehu administratívneho konania. Ďalej preskúmané rozhodnutie v jednotlivých bodoch reaguje na námietky žalobcu uvedené v odvolaní zo dňa 22.11.2018 (tieto sú v preskúmanom rozhodnutí členené podľa jednotlivých námietok, ktoré sú označené ako námietka č. 1 až námietka č. 6). Vo vzťahu k disciplinárnemu rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018 preskúmané rozhodnutie konštatuje, že prvostupňový správny orgán v predmetnom disciplinárnom konaní vychádzal z objektívne zisteného skutočného stavu vecí a nebolo zistené porušenie právnych predpisov. Disciplinárny rozkaz bol vydaný na základe objektívne zisteného skutočného stavu vecí za súčasného dodržania príslušných ustanovení zákona. Ďalšie časti preskúmaného rozhodnutia, ktoré správny súd považoval za podstatné z hľadiska preskúmania jeho zákonnosti, sú bližšie priblížené v časti V. tohto rozsudku.

III.

Súdne konanie

7. Správna žaloba – žalobné body vyplývajúce z obsahu správnej žaloby sú nasledujúce:

- znenie ústneho príkazu nadriadeného, ktorého porušenie malo na jeho strane zakladať porušenie povinnosti. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozpor znenia príkazu zachytenom v skutkovej vete disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018 a jeho odôvodnenia,
- rozpor ústneho príkazu s usmernením Prezídia Policajného zboru č.p.: PPZ-OPP1-551/2016 zo dňa 03.05.2016,
- v deň 24.12.2016 t.j. v čase Vianočného sviatku malo byť nahrávanie údajov o priestupkoch do IS CESDaPu z objektívnych príčin sťažené. Žalobca sa mal dňa 24.12.2016 nachádzať mimo budovy pracoviska riaditeľstva mobilnej zásahovej jednotky policajného zboru na kontrole výkonu služby podriadených policajtov. Zároveň vedúci zmeny, v ktorého uzamknutej kancelárii sa mali nachádzať údaje o priestupkoch, sa mal v rozhodnom čase taktiež nachádzať mimo budovu riaditeľstva mobilnej zásahovej jednotky,
- nahratie údajov o priestupkoch do IS CESDaP na žiadosť žalobcu ním oslovenou osobou dňa 27.12.2016 malo smerovať k zabezpečeniu zachovania rýchlosti a hospodárnosti plnenia služobných úloh,
- zo strany nadriadeného žalobcu predstavovalo jeho potrestanie prejav šikanózneho zaobchádzania so žalobcom,

8. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k správnej žalobe (ďalej aj „vyjadrenie žalovaného k správnej žalobe zo dňa 06.08.2019“) uviedol nasledovné skutkové tvrdenia a právne argumenty:

- k žalobnému bodu o rozpore ústneho príkazu s usmernením Prezídia Policajného zboru č.p.: PPZ-OPP1-551/2016 zo dňa 03.05.2016 žalovaný uviedol, že s touto námietkou sa vysporiadal v preskúmanom rozhodnutí,
- k žalobnému bodu vzťahujúcemu sa na prítomnosť žalobcu na pracovisku v deň 24.12.2016 žalovaný uviedol, že výkon kontrolnej činnosti vykonávaný žalobcom dňa 24.12.2016 nemožno považovať za identický s bežným výkonom služby, pričom s uvedenou skutočnosťou sa odvolací orgán v preskúmanom rozhodnutí nevysporiadal,
- vo vzťahu k žalobnému bodu o šikanóznom prístupe k žalobcovi žalovaný uviedol, že potrestanie žalobcu v iných veciach nesúvisí s jeho potrestaním, o ktoré išlo v tomto administratívnom konaní,
- žalovaný taktiež uviedol, že „disciplinárne opatrenie uložené žalobcovi nie je na mieste“

9. V replike zo dňa 23.09.2019 zotrval žalobca na skutkových tvrdeniach a právnych argumentoch obsahovo totožných so žalobnými bodmi uvedenými v správnej žalobe.

10. Žalovanému bola replika zo dňa 23.09.2019 doručená dňa 07.11.2019, na ktorú žalovaný duplikou nereagoval.

11. S účinnosťou od 01.06.2023 začal svoju činnosť Správny súd v Košiciach (ďalej aj správny súd alebo súd). V súlade s § 3 ods. 3 písm. c/ zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Od 01.06.2023 je teda na konanie v predmetnej veci príslušný Správny súd v Košiciach, a predmetná vec je vedená pod sp.zn. KE-6S/37/2019.

12. Vzhľadom na to, že správny súd zistil vady podľa § 195 SSP, vyzval účastníkov konania podľa § 196 SSP (ďalej aj „výzva zo dňa 16.11.2023“), aby sa vyjadrili k skutočnosti, že v administratívnom spise sa nenachádza listina, ktorá by preukazovala, že pred vydaním preskúmaného rozhodnutia došlo k predchádzajúcemu prerokovaniu odvolania v poradnej komisii podľa § 243 ods. 2 zákona o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení účinnom k 15.11.2018 (ďalej aj „zákon č. 73/1998 Z. z.“). Posúdenie tejto skutočnosti predstavuje otázku, na ktorú sa vzťahujú základné zásady trestného konania podľa Trestného poriadku, ktoré je potrebné použiť na správne trestanie (§ 195 písm. c) SSP). Konkrétne sa jedná o zásadu zákonnosti konania o trestnom postihu vyjadrenú v § 2 ods. 1 Trestného poriadku.

13. Na výzvu zo dňa 16.11.2023 reagoval žalovaný svojim vyjadrením zo dňa 04.12.2023, v ktorom uviedol, že „dňa 24.08.2018 a 03.09.2018 boli členmi poradnej komisie riaditeľa riaditeľstva (...) predložené písomné stanoviská (...) a vychádzajúc z dostupného písomného materiálu sú jediným prerokovaním veci per rolam v poradnej komisii“.

14. Na výzvu zo dňa 16.11.2023 odpovedal žalobca svojim vyjadrením zo dňa 14.12.2023, v ktorom uviedol, že „požaduje prešetrenie tejto skutočnosti“.

15. Správny súd v konaní o správnej žalobe vo veciach správneho trestania (§ 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok /ďalej aj „SSP“/) preskúmal napádané rozhodnutia správnych orgánov, ako aj priebeh administratívneho konania, ktoré predchádzalo ich vydaniu a bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP), vyhlásil dňa 18.01.2023 vo veci rozsudok.

IV.

Aplikované ustanovenia právnych predpisov

16. Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. Služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prísahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

17. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z Disciplinárnym previnením je zavinené porušenie povinností policajta, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom.

18. Podľa § 53 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z Disciplinárnym opatrením je písomné pokarhanie.

19. Podľa § 243 ods. 2 zákona č. 73/1998Z.z. Odvolací orgán je povinný rozhodnúť o odvolaní bezodkladne, spravidla do 60 dní odo dňa podania odvolania, a to po predchádzajúcom prerokovaní v poradnej komisii, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak nemôže odvolací orgán rozhodnúť o odvolaní do 60 dní odo dňa podania odvolania, je povinný o tom policajta písomne vyrozumieť.

V.

Dôvody rozhodnutia správneho súdu

20. Po oboznámení sa s preskúmaným rozhodnutím žalovaného, Disciplinárnym rozkazom č. 1 zo dňa 15.11.2018, administratívnym konaním, ktoré ich vydaniu predchádzalo ako aj po oboznámení sa so súdnym spisom, správny súd vo svetle žalobných bodov dospel k nasledovným záverom.

21. K žalobcom namietanému zneniu ústneho príkazu žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uviedol, že nadriadený postupoval správne, keď vychádzal zo znenia ústneho príkazu tak ako ho vnímal a interpretoval žalobca vo svojich vyjadreniach k disciplinárnemu konaniu. Z uvedeného dôvodu žalovaný považoval túto námietku za neopodstatnenú. Správny súd považuje uvedenú námietku za jednu z ťažiskových vo vzťahu k preskúmaniu zákonnosti napádaného rozhodnutia. Preskúmané rozhodnutie týmto nadväzuje na znenie disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018.

22. V skutkovej vete disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018 je znenie ústneho príkazu nadriadeného zachytené nasledovne „vkladať všetky údaje do informačného systému Centrálna evidencia správnych deliktov a priestupkov (ďalej len „IS CESDaO) osobne“. Zároveň odôvodnenie disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018 uvádza znenie príkazu, ktorý mal byť nadriadeným udelený žalobcovi a to v znení: „Vkladať všetky údaje do IS CESDaP osobne. Možnosť delegovať túto povinnosť na iného oprávneného policajta bola menovanému daná len v prípade dlhodobej neprítomnosti na pracovisku po predchádzajúcom informovaní nadriadeného“ Takýto ústny príkaz je odlišný od toho, ktorý bol uvedený v skutkovej vete disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018. Dôvodom pre túto odlišnosť medzi odôvodnením a skutkovou vetou disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018 malo byť to, že „z reprodukovania ústneho príkazu nadriadeného menovaným je zrejmé, že ho svojimi zmyslami vnímal a v pamäti uchoval inak“. Na základe uvedeného mala byť voči žalobcovi vyvedená disciplinárna zodpovednosť za porušenie príkazu v znení reprodukovanom žalobcom, napriek tomu, že toto znenie podľa odôvodnenia disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018 nie je totožné so znením príkazu, ktorý mal byť žalobcovi udelený. Takýto postup označil žalovaný v preskúmanom rozhodnutí za uplatnenie zásady in dubio pro reo v prospech žalobcu.

23. Odôvodnenie disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018 uvádza citácie dvoch žalobcových vyjadrení, ktoré sa mali vzťahovať k zneniu udeleného príkazu. Disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 15.11.2018 uvádza, že žalobca reprodukoval ústny príkaz nasledovne: Aby vždy včas a presne vkladal všetky údaje do informačného systému CEDSaP a včase jeho neprítomnosti na pracovisku bude údaje do informačného systému vkladat' policaj, ktorý bol riadne preškolený a boli mu udelené prístupové práva.“ Druhá citácia žalobcom reprodukovaneho ústneho príkazu je v disciplinárnom rozkaze č. 1 zo dňa 15.11.2018 uvedená nasledovne: „že priestupky do IS CESDaP budem vkladat' ja a policajt MZJ PZ majúci preškolenie a prístupové práva na vkladanie priestupkov do IS CEDSaP bude tieto vkladat' iba v mojej neprítomnosti na pracovisku“. Takto uvedené citácie sa od seba odlišujú, pričom disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 15.11.2018 nešpecifikuje, ktorú z týchto citácií považuje za smerodajnú pre ustálenie znenia ústneho príkazu. Zásadnou skutočnosťou je aj to, že ani v jednej z týchto variant znenia ústneho príkazu sa neuvádza výraz „osobne“, ktorý je použitý v rámci znenia ústneho príkazu uvedeného v skutkovej vete disciplinárneho rozkazu č. 1 zo dňa 15.11.2018. Tento rozdiel je podstatný, keďže práve porušenie príkazu osobne konať vo veci zadávania údajov o priestupkoch do IS CEDSaP malo predstavovať skutkový základ pre naplnenie predpokladov disciplinárneho previnenia žalobcu.

24. Voči žalobcovi bolo možné vyvodit' disciplinárnu zodpovednosť výhradne za porušenie konkrétneho ústneho príkazu, ktorý skutočne odznel. Nie je teda možné trestať žalobcu za neuposlušnosť hypotetického znenia (alebo viacerých alternatívnych znení) ústneho príkazu, ktoré podľa samotných záverov orgánu verejnej správy nekorešponujú s tým, ako mal znieť skutočne udelený ústny príkaz. Neuposlušnosť príkazu, ktorý udelený nikdy nebol, avšak, o ktorom sa mylne domnieva príslušná osoba, že k jeho udeleniu došlo, je skutkovým omylom, z ktorého právne následky v jej neprospech nemôžu vzniknúť. Tento záver by platil aj za predpokladu, že by znenie takto mylne interpretovaného príkazu bolo vo veci jednoznačne ustálené, k čomu ale nedošlo.

25. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania skutočného znenia ústneho príkazu zaťažuje orgán verejnej správy. Potrestanie žalobcu za neuposlušnosť príkazu, ktorého znenie nebolo vo veci preukázané, avšak bolo nahradené domnienkou o tom, ako mal byť tento príkaz vnímaný žalobcom, nie je náležitým uplatnením zásady in dubio pro reo v prospech žalobcu. V prípade kvalifikovanej skutkovej pochybnosti o znení ústneho príkazu (ktorú preskúmané rozhodnutie samo konštatuje), túto bolo možné odstrániť iba formuláciou skutkového záveru priaznivého pre osobu, ktorá je vystavená možnosti potrestania a nie naopak.

26. Na základe uvedeného mal správny súd za dôvodný žalobný bod vzťahujúci sa na neurčité vymedzenie ústneho príkazu v preskúmanom rozhodnutí. Z tohto dôvodu správny súd zhodnotil preskúmané rozhodnutie v nadväznosti na disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 15.11.2018 ako nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

27. Správny súd hodnotil taktiež odpoveď poskytnutú účastníkmi konania na výzvu zo dňa 16.11.2023.

28. Pri svojom právnom posúdení správny súd vychádzal z toho, že predchádzajúce prerokovanie odvolania v poradnej komisii je obligatórnou náležitosťou odvolacieho konania podľa § 242 a nasl. zákona č. 73/1998 Z.z. S uvedeným záverom korešponduje taktiež právny záver vyjadrený v odseku 63. rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Ssk/9/2022 zo dňa 27.07.2023, podľa ktorého: „Najvyšší správny súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že úloha poradnej komisie v konaní o odvolaní je zakotvená v § 243 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. - povinnosť obligatórneho predchádzajúceho prerokovania odvolania v poradnej komisii (...)“.

29. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 04.12.2023 správny súd uvádza, že z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že vyjadrenia členov poradnej komisie boli predložené ešte pred podaním odvolania žalobcu zo dňa 22.11.2018. Nemožno ich teda považovať za prerokovanie tohto odvolania zo dňa 22.11.2018 pre účely § 243 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z..

30. V príslušnom ustanovení § 243 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. sa hovorí o prerokovaní odvolania „v poradnej komisii“. Jazykový výraz „komisia“ je nutné vykladať ako kolektívnu formáciu, ktorá pri prerokovaní koná v postavení kolektívneho orgánu. Preto takéto prerokovanie nemožno stotožniť s podaním vyjadrenia individuálne jednotlivými členmi komisie per rollam.

31. Z týchto dôvodov je nutné prijať záver, že k predchádzajúcemu prerokovaniu odvolania žalobcu zo dňa 22.11.2018 pre účely rozhodovania o tomto odvolaní v poradnej komisii nedošlo.

32. S poukazom na vyššie uvedené, tento procesný nedostatok zakladá podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej.

33. Neuniklo pozornosti správneho súdu vyjadrenie žalovaného uvedené v jeho vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 06.08.2019, podľa ktorého „disciplinárne opatrenie uložené žalobcovi nie je na mieste“. Žalovaný taktiež vo svojom podaní zo dňa 04.12.2023 uviedol, že disciplinárny rozkaz č. 1 zo dňa 15.11.2018, ktorý bol potvrdený napádaným rozhodnutím žalovaného, bol neprimerane prísny rozhodnutím. Uvedené podľa názoru správneho súdu dokresľuje kontext nedostatkov zistených pri prieskume zákonnosti napádaného rozhodnutia.

34. Žalobca v správnej žalobe namietal rozpor znenia ústneho príkazu s usmernením Prezídia Policajného zboru č.p.: PPZ-OPP1-551/2016 zo dňa 03.05.2016. Správny súd mal na základe vyššie

uvedených dôvodov za to, že žalovaný náležite neustálil znenie ústneho príkazu, ktorý mal byť udelený žalobcovi. Vo svetle tohto právneho záveru, nie je možné riadne posúdiť namietaný rozpor, keďže samotné znenie udeleného ústneho príkazu nebolo vo veci preukázané.

35. Žalobca v správnej žalobe namietal, že nemohol dňa 24.12.2008 vložiť údaje do informačného systému z dôvodu, že ako on, tak aj vedúci zmeny, v ktorého kancelárii sa mali nachádzať uzamknuté priestupky, sa v danom čase nachádzali mimo budovy Riaditeľstva mobilnej zásahovej jednotky policajného zboru, čím bola objektívnymi okolnosťami vylúčená možnosť pre žalobcu zadať údaje o priestupkoch do IS CESDaP dňa 24.12.2008. Z administratívneho spisu správny súd zistil, že v Knihe príchodov a odchodov je vykonaný záznam s pripojeným podpisom žalobcu, ktorý hovorí o tom, že žalobca zaznačil svoj príchod dňa 24.12.2016 o 14.45 hod. a odchod o 15:45 hod. Podľa údajov z Knihy kontrol mal žalobca dňa 24.12.2016 v čase od 15:00 hod. do 15:45 hod. vykonávať „Kontrolu výkonu služby a ustrojení“ pre K-581, K-573, K-582. V preskúmanom rozhodnutí sa uvádza, že z dôvodu, že obe tieto knihy sa nachádzajú v budove Riaditeľstva mobilnej zásahovej jednotky, tak vyznačenie podpisov pri týchto údajoch vyvracia tvrdenie žalobcu o tom, že v dátume

24.12.2016 do tejto budovy nevstúpil. Podľa správneho súdu vstup do budovy Riaditeľstva mobilnej zásahovej jednotky za účelom vyznačenia príslušných údajov v Knihe kontrol a Knihe príchodov a odchodov nie je možné bez ďalšieho stotožňovať s prítomnosťou na pracovisku ako pri bežnom výkone služobných povinností žalobcu. Zo zápisu v oboch knihách vyplýva, že prítomnosť žalobcu na pracovisku bola dňa 24.12.2016 vyznačená od 14:45 hod, pričom už o 15:00 hod mal žalobca začať vykonávať kontrolnú činnosť. Časový úsek, ktorý pred začatím kontrolnej činnosti strávil žalobca na pracovisku, bol v dĺžke trvania 15 min. Bolo povinnosťou žalovaného posúdiť, či takýto časový úsek bol dostatočný, aby umožňoval zadanie údajov do IS CESDaP. V tomto prípade bolo rovnako podstatné vyhodnotiť, či v rozhodnom čase sa na pracovisku nachádzal taktiež vedúci zmeny, v ktorého kancelárii mali byť uzamknuté priestupky. Ak by táto osoba nebola v danom čase na pracovisku prítomná, bolo by žalobcovi objektívne znemožnené zadať príslušné údaje do IS CESDaP. S uvedenými otázkami sa žalovaný dostatočne nevysporiadal. Na uvedené reagoval žalovaný vo svojom vyjadrení k správnej žalobe zo dňa 06.08.2019, v ktorom uviedol „dôkaz z knihy jázd žiadaný žalobcom, ktorý by preukazoval neprítomnosť vedúceho zmeny v danom čase v budove riaditeľstva, sa v spise č.: PPZ-HCP-SO4-2018/043116 nenachádza. Zároveň je potrebné uviesť, že výkon kontrolnej činnosti vykonávaný žalobcom dňa 24.12.2016 nemožno považovať za identický s bežným výkonom služby žalobcu, s čím sa odvolací orgán v rozhodnutí žiadnym spôsobom nevysporiadal.“ Uvedeným došlo k porušeniu práva žalobcu, aby boli v administratívnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňované okolnosti svedčiace proti žalobcovi, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

36. Žalobca namietal, že uloženie disciplinárnej sankcie bolo prejavom šikanózneho správania sa nadriadeného voči žalobcovi. V správnej žalobe sa k tomuto žalobnému bodu uvádza, že kontrola vkladania priestupkov do IS CESDaP zo dňa 01.02.2017, ktorá predchádzala uloženiu disciplinárneho opatrenia žalobcovi, bola vykonaná cielene a účelovo. Táto kontrola mala byť podľa žalobcu zameraná jedine na zistenie pochybenia žalobcu spočívajúceho v konaní v rozpore s udeleným ústnym príkazom. Podľa správneho súdu vykonanie kontroly za účelom zistenia dodržiavania vydaných príkazov spadá do rozsahu toho, k čomu môže kontrola slúžiť. Ak by aj došlo k realizovaniu postupu vytykaného žalobcom v rámci kontrolnej činnosti, nie je to možné bez ďalšieho považovať za šikanózny postup voči žalobcovi. Žalobca v konaní pred správnym súdom neoznačil žiadne iné dôkazy, ktoré by preukazovali šikanóznosť vydania preskúmaného rozhodnutia. Na tomto základe nepovažoval správny súd tento žalobný bod za dôvodný. Je však tiež na mieste podľa názoru správneho súdu uviesť, že žalobca vloženie údajov do IS CESDaP prostredníctvom tretej osoby dňa 27.12.2016 sledoval efektívne plnenie služobných úloh.

VI. Záver

37. Z dôvodov vyššie uvedených správny súd dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa nie je v súlade so zákonom, lebo sú obe tieto rozhodnutia

nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP) a zároveň došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

38. V ďalšom konaní bude správny orgán prvého stupňa povinný jednoznačne ustáliť priebeh skutkového deja v prípade, ak by na jeho základe chcel vyvodiť voči žalobcovi zodpovednosť za disciplinárne previnenie. Musí pri tom predchádzať nedostatkom, ktoré boli vytknuté v časti V. tohto rozsudku. Správny orgán prvého stupňa ako aj žalovaný sú povinní dôsledne dbať na dodržanie procesných predpisov vzťahujúcich sa na príslušné administratívne konanie, a to predovšetkým na zákon č. 73/1998 Z.z.. Zároveň pri objasňovaní skutkových okolností veci sú povinné správne orgány postupovať tak, aby boli v administratívnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňované okolnosti svedčiace proti žalobcovi, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

39. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP a v konaní plne úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku (§ 175 ods. 2 SSP).

40. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Správneho súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozsudku na Správny súd v Košiciach. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 443 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov /ďalej aj „SSP“/). Kasačná sťažnosť sa podáva na Správnom súde v Košiciach (§ 444 ods. 1 SSP).

Kasačná sťažnosť má odkladný účinok (§ 446 ods. 2 písm. c) SSP).

V kasačnej sťažnosti sa uvedú všeobecné náležitosti podania podľa § 57 SSP to znamená, ktorému správnomu súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania. Ďalej sa v kasačnej sťažnosti musí uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správnomu súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Kasačnú sťažnosť možno podľa § 440 ods. 1 SSP odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že:

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,

- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odseku 1 písm. g) až i) SSP sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom. Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.